

prima instanță – L. Ursu

dosarul nr.2ra-1201/16

instanța de apel – M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu

ÎNCHEIERE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Dumitru Mardari

Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ- 20, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ- 20, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termocom” în procedura falimentului împotriva lui Cotruța Ion cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Cotruța Ion, s-a casat hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 05 iunie 2015 și s-a emis o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă

La 21 octombrie 2014 Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ- 20 (ÎMGFL-20), intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termocom” în procedura falimentului a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Cotruța Ion cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în baza contului personal deschis la ÎMGFL-20 pe numele lui Cotruța Ion, S.A. „Termocom”, în procedura falimentului, i-a livrat energie termică.

Gaisinschii Alexandr nu a achitat serviciile prestate astfel, la data de 01 martie 2014, datoria acestuia față de reclamant constituia suma de 36365, 53 lei pentru energia termică.

Cere reclamantul încasarea de la Cotruța Ion a datoriei pentru energia termică în sumă de 36365, 53 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 05 iunie 2015 acțiunea a fost admisă, s-a încasat de la Cotruța Ion în beneficiul ÎMGFL-20 datoria pentru neachitarea serviciilor comunale (energia termică), pentru perioada pînă la 01 martie

2014 în mărime de 36365,53 lei și cheltuieli de judecată care includ taxa de stat în sumă de 1090,95 și cheltuieli pentru citarea publică în sumă de 120 lei, în total suma de 37 576,48 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2016, a fost admis apelul declarat de către Cotruța Ion, casată hotărîrea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 05 iunie 2015 și s-a emis o nouă hotărîre prin care, s-a încetat procesul în partea cerințelor în mărime de 17788,95 lei, s-a admis parțial acțiunea și s-a încasat din contul lui Cotruța Ion în beneficiul ÎMGFL-20 datoria pentru neachitarea serviciilor comunale (energia termică) în mărime de 18 717,53 lei și taxa de stat în sumă de 561,52.

În rest acțiunea ÎMGFL-20, intervenient accesoriu S.A. „Termocom” în procedura falimentului împotriva lui Cotruța Ion cu privire la încasarea sumei s-a respins ca tardivă.

La 28 martie 2016 ÎMGFL-20 a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și a încălcat normele de drept material și procedural.

Recurentul reiterează că instanțele nu au ținut cont de faptul că ÎMGFL-20 nu este furnizorul (nu prestează) energiei termice, din care considerente nu este în drept să încaseze de la consumatori datoriile pentru energia termică.

Susține, ÎMGFL-20 că Cotruța Ion a achitat suma restanței acumulate de el pînă la 01 noiembrie 2009 și astfel consideră că concluzia instanței de apel privind încetarea procesului civil în privința sumei în mărime de 17 788, 95 lei sunt neîntemeiate.

Mai indică recurentul că nu există nici un temei prevăzut de lege pentru a dispunde încetarea procesului civil în privința încasării datoriei pînă la 01 noiembrie 2009 pentru serviciile furnizorului de energie termică, deoarece o parte din suma de 12277,66 lei pentru aceste servicii au fost achitate în luna decembrie 2011, prin achitarea a 8000 lei, ulterior mai fiind achitate și alte sume ale restanței acumulate pînă la 01 noiembrie 2009.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎMGFL-20 nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de ÎMGFL-20 asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎMGFL-20 ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ- 20 se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat